

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXI. Virginis reliquiae, ut flamma torrerentur, à latronib. in ignem coniectae, intermissa flamma, sarctae, & testae reperieuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

mirabilis visus et omniu[m] mirabilis orationis
mirabilis MIRAC. VIRG. XXI.

z Virginis reliquiae, ut flamma torrerentur, à latronib. in
ignem coniectae, intermissa flamma, sanctae, & tectae repe-
riuntur.

Gallus uir spectatae uitae, & singularis probi-
tatis, ut ab eodem episcopo scribitur, è Hie-
rosolymitana regione, quam inuiserat, quas
dam Virginis reliquias admirabili studio, ac diligētia
secum afferebat. Is statuerat etiam, pietate, & religio-
ne permotus, antequām in Galliam proficeretur,
Romam inuisere. Confecta autem maxima itineris
parte, in latiorib. Italiae solitudinib. fortè in latrones
incidit. illum impij non modō ui reb. omnib. spolia-
runt; sed etiam arculam illam in qua inclusae erāt san-
ctissimae reliquiae, eripuerunt; pecunias inesse existi-
mantes; & illam statim praedae cupiditate aestuentes
effregerunt. Vbi se deceptos uident, nullo auro, aut
argento reperto; cùm tamen multò preciosiora ines-
sent; sanctissimas res in ignem intrudunt, deinde infe-
licem uiatorem acerbissimis uulnerib. sauciant. uere-
batur autem ipse, ne carissima pignora consumpta es-
sent flammis, grauēq. dolorem ferebat. Post impiorū
itaq. discessum, cruentis uulnerib. ferè exsanguis paulo
latim se, & difficillimè illuc contulit; ubi dubitabat,
ne reliquiae incendio conflagrassent; ut saltē cineres
colligeret. Verū illas super ardenteis carbones sar-
ctas, puras, tectas, & integras inuenit non aliter, ac si
admirabili diligētia in bene munita, ac tutissima arca
adser-

adseruatae fuissent. Iccirco immortaleis laudes in Christum seruatorem, & in eius parentem, Virginem purissimam conferens, incredibili laetitia perfundebatur. Deinde uero collectis dulcisimis, & optatis pietatis suae monumētis, ea in patriam, uisa prius sanctissima urbe, orbis terrarum regina, maximo triumpho tulit. Caeant autem ij, à quib. haec perlegentur, ne aliquo errore abducti, beatorum reliquias solummodo esse existiment eorum cineres, ossaue, aut membra. Nam reliquiae etiam illae dicuntur, quae ipsorum quoquomodo fuerint, quaeque ipsi attigerint: ut uestes, ut aliquae eorum locorum particulae, in quibus sedere, morari, aut quiescere consueuerant. Ab hac sententia hic praecepū non est recedendum. Nam ubi de Virginis reliquijs loquimur, uel de eius uestib., uel de reb. aliquib., quas ipsa attigerit, uel de locis, qui à sanctissimis eius pedib. pressi fuerint, intel ligere oportet. Nefas quidē, & impium esset, credere, hic in terris ullam sanctissimi eius corporis partem reperiri. Nam una cum cädida illa, & purissima anima, integerrimum illud corpus, quod semper omnis concretionis, & contagionis humanae fuit expers, quodque nulla unquam labe potuit inspergi, nunc coelū exornat; suoq. aspectu iucundissimo coelestes omnes exilarat. Fatis sit, hic in terris nobis esse sacratā illam aedem, ubi ipsa diuini spiritus suauissimo uulnere saucia Deum in Virginea alio recepit. Haec in Laurentanum collum ab Angelis relata, eorum, qui illuc peregrinè, proficiscuntur, mira pietate pectora imbuens, omnes in uerum Dei cultum conuertit. Illuc cū mortales omnes ab orientis, & obeuntis solis, ab Austris,

&

LIBER PRIMVS.

33

& Aquilonis regionib. confluant; turpe est nobis sae-
pius non uisere tam sanctas reliquias, quae in Italiae
luce, & conspectu uersantur.

MXXX. DRYN. ORATIONES.

MIRAC. VIRG. XXII.

Peieraturus in aede Virgini sacrata resupinus grauiſſimo
casu concidit. Quare postea quod mentiri conabatur, palam
aperuit.

A pud Turones in aede Virgini, Diuoq. Ioan-
ni Baptista dicata, diuino iudicio, male
cum ibi peieraturo homine actum est. tem-
plum. n. adiuerat, foedissimi, ac taeterrimi mendacij
testem Deum adducturus. Sed uix manum extulerat,
ut nefarij periurij uerba proferret, cum super templi
folio tanta ui resupinus caput concussit; ut uix postea
potuerit surgere. Vbi ad se rediit, rem patefecit om-
nib., & qd^r prius dolo, fraudeq. peieras celare, & clā-
culum habere conabatur, ut in excels^o, & illustri loco
apertē constaret, effecit; rebusq. alijs omnib. praetu-
lit diuam, ac nudam ueritatem. Id nos docet B. Grego-
rius episcopus Turonum; qui etiam addit, quod ma-
ius est, multos Turones, qui ibidem peierare ausi fue-
rant, repentinae mortis suppicio fuisse multatos; ac
se suis oculis etiam uidisse testatur. Quid. n. impiū ma-
gis dici potest? Quod nam scelus ab eo scelere abest,
cum Deum opt. max. falsi testem obtestamur? atq. in-
uocamus? Qui id audent perpetrare, uel Deum non
esse existimant; uel ita impuri sunt, ut illum mendacij,

E ut